

ДОРОЖНЯ КАРТА ЗАКОНОПРОЄКТІВ

ЩО СТОСУЮТЬСЯ ЗАХИСТУ ПРАВ ПОСТРАЖДАЛИХ УНАСЛІДОК ЗБРОЙНОГО
КОНФЛІКТУ В УКРАЇНІ • СЬОМА СЕСІЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ ІХ СКЛИКАННЯ

НОМЕР ПРОЄКТУ ЗАКОНУ	НАЗВА ПРОЄКТУ ЗАКОНУ	КОРОТКИЙ ЗМІСТ ЗАКОНОПРОЄКТУ	СТАН ПРОХОДЖЕННЯ	РЕКОМЕНДАЦІЇ
3462	Про внесення змін до Закону України «Про військово-цивільні адміністрації» щодо здійснення повноважень відповідної ради, передбачених Законом України «Про державно-приватне партнерство»	Пропонуються зміни до Закону про військово-цивільні адміністрації в частині надання їм функцій, пов'язаної з державно-приватним партнерством. Такі функції зазвичай надаються місцевим радам, дозволяючи цим радам укладати договори з юридичними особами про ефективне використання комунальної власності. Такий вид партнерства може бути реалізований у сферах розвитку критичної інфраструктури, водопостачання та газопостачання, охорони здоров'я, туризму, переробки, соціальних послуг, відновлення житла, зруйнованого в результаті бойових дій, освітніх послуг та захисту культурних цінностей, а також інших сфер за погодженням сторін. Окрім іншого, прийняття законопроекту сприятиме залученню інвесторів у регіони, що суттєво постраждали внаслідок збройного конфлікту.	Опрацьовується в комітеті	ПІДТРИМАТИ прийняття законопроекту в першому читанні
3832	Про внесення змін до статті 317 Цивільного процесуального кодексу України щодо зняття обмежень у виборі місцевого загального суду для звернення з заявою про встановлення факту смерті особи на тимчасово окупованій території України	Законопроект пропонує внесення змін до статті 317 Цивільного процесуального кодексу з метою зняття обмежень у виборі місцевого загального суду для звернення із заявою про встановлення факту смерті особи на тимчасово окупованих територіях України. Прийняття законопроекту сприятиме спрощенню доступу до правосуддя особами, які проживають на тимчасово окупованих територіях України.	Опрацьовується в комітеті	ПІДТРИМАТИ прийняття законопроекту в першому читанні
3996	Про внесення змін до деяких законів України щодо врегулювання окремих відносин з використання комунального майна	Цим законопроектом пропонується забезпечити право місцевої ради або військово-цивільної адміністрації приймати рішення про прийняття в комунальну власність відповідної територіальної громади об'єкти житлового фонду, інфраструктури, благоустрою та інші об'єкти комунальної власності, розташовані на території такого населеного пункту, необхідні для забезпечення життєдіяльності, без прийняття рішення органом місцевого самоврядування, що перебуває на ТОТ Така процедура передбачена в разі зміни адміністративної підпорядкованості окремих населених пунктів у зв'язку з проведенням антитерористичної операції на території Донецької та Луганської областей.	Опрацьовується в комітеті	ПІДТРИМАТИ прийняття законопроекту в першому читанні
4487	Про внесення змін до Закону України «Про забезпечення прав та свобод внутрішньо переміщених осіб»	Законопроект передбачає внесення змін, що відповідають вимогам часу, практиці застосування законодавства та рекомендаціям міжнародних та національних організацій, наданих владі України щодо забезпечення прав ВПО. Зокрема, передбачається врегулювання питання отримання довідки про взяття на облік ВПО щодо строків прийняття рішення та скасування довідки, підтвердження факту проживання на окупованих територіях тощо. Водночас визначаються загальні підходи до реалізації прав та свобод ВПО, зокрема, на забезпечення житлом через державні та місцеві програми; закріплено повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування, координацію та реалізацію державної політики з питань внутрішньо переміщених осіб.	Очікує на друге читання	ПІДТРИМАТИ прийняття законопроекту в другому читанні
5177	Про захист права власності та інших речових прав осіб, постраждалих внаслідок збройної агресії	Законопроект покликаний визначити правові та організаційні засади державної політики щодо захисту права власності та інших речових прав осіб, постраждалих унаслідок збройної агресії проти України. Проект охоплює питання не лише зруйнованого житла, а й загалом майна, що було знищене, пошкоджене внаслідок збройної агресії. Проект визначає загальні положення щодо застосування реституції, надання компенсації та її розміру, обстеження майна, знищеного або пошкодженого внаслідок збройної агресії, а також створення і ведення реєстру знищеного, пошкодженого та втраченого майна, що уможливить розробку детальних та чітких підзаконних нормативно-правових актів для роботи з ним. У багатьох аспектах визначені Проектом механізми потребуватимуть уточнення та доопрацювання до другого читання. Зокрема, це стосується механізмів надання компенсації, положень стосовно втраченого внаслідок збройної агресії майна, а також питань захисту та відновлення інших речових прав (а не лише права власності) постраждалих осіб, які також охоплює Проект.	Опрацьовується в комітеті	ПІДТРИМАТИ прийняття законопроекту в першому читанні

НОМЕР
ПРОЄКТУ ЗАКОНУ

НАЗВА ПРОЄКТУ ЗАКОНУ

КОРОТКИЙ ЗМІСТ ЗАКОНОПРОЄКТУ

СТАН
ПРОХОДЖЕННЯ

РЕКОМЕНДАЦІЇ

5718

Про статус і соціальний захист дітей, які постраждали внаслідок воєнних дій та збройних конфліктів на території України

Основною метою законопроекту є захист і соціальна підтримка дітей, які постраждали внаслідок збройного конфлікту, розв'язання пов'язаних з цим проблем медичного та соціального характеру. Законопроект передбачає надання пільг, психологічної та медичної реабілітації, виплати компенсацій для дітей, які постраждали внаслідок воєнних дій та збройних конфліктів на території України. Крім цього, законопроект надає можливість отримати статус та пільги для дітей, які постраждали внаслідок окупації Автономної Республіки Крим та міста Севастополь.

Опрацьовується
в комітеті**ПІДТРИМАТИ**
прийняття
законо-
проекту
в першому
читанні

4014

Про внесення змін до статті 7 Закону України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб» щодо забезпечення виплати пенсій та соціальної допомоги

Пропонується внести зміни до статті 7 Закону про забезпечення прав і свобод ВПО. Ці зміни дозволяють ВПО отримувати пенсії та соціальні виплати через «Укрпошту» та державні банки України за місцем свого проживання. Водночас незрозуміло, чому автори Проекту зберігають обмеження щодо обрання банків для отримання соціальних виплат і пенсії ВПО лише державними й лише за місцем проживання ВПО.

Опрацьовується
в комітеті**ПОВЕРНУТИ**
суб'єкту права
законодавчої
ініціативи
на доопрацю-
вання

4579

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо основ соціального захисту заручників та інших осіб, потерпілих від терористичного акту

Проектом передбачається запровадження механізму соціальної та правової допомоги особам, постраждалим від терористичного акту, зокрема тим, які на законних підставах перебували на території України, та які були позбавлені особистої свободи окупаційною адміністрацією на тимчасово окупованих територіях України, шляхом внесення змін до Закону України «Про боротьбу з тероризмом». Проект передбачає можливість звернення за отриманням одноразової грошової допомоги у строк, що не перевищує двох років з моменту вчинення терористичного акту та / або завершення антитерористичної операції. Утім саме розуміння факту позбавлення українських громадян особистої свободи окупаційними адміністраціями як наслідку терористичного акту є некоректним і нерелевантним до ситуації позбавлення волі осіб через їхню політичну, громадську чи професійну діяльність на тимчасово окупованій території Криму або на тимчасово окупованій території в Донецькій та Луганській областях. Таке позбавлення волі є наслідком окупації, а не теракту.

Опрацьовується
в комітеті**ПОВЕРНУТИ**
суб'єкту права
законодавчої
ініціативи
на доопрацю-
вання

6369

Про запобігання та протидію загрозам національній безпеці України у сфері громадянства

Метою прийняття Проекту Закону України «Про запобігання та протидію загрозам національній безпеці України у сфері громадянства» є визначення правових та організаційних засад функціонування системи декларування громадянами України, наявності (відсутності), набуття (припинення), перебування (неперебування) у процедурі набуття / припинення громадянства (підданства) іноземної держави (іноземних держав) та перевірки достовірності поданих у деклараціях відомостей, протидія використанню громадянства (підданства) іноземної держави як інструменту втручання у внутрішні справи України, посягання на незалежність, суверенітет і територіальну цілісність держави. Разом із тим законопроект не враховує наслідків збройної агресії проти України та окупації частини її території, на якій Російська Федерація реалізує політику, направлену на масову паспортизацію громадян України паспортами РФ.

Опрацьовується
в комітеті**ПІДТРИМАТИ**
прийняття
законо-
проекту
в першому
читанні
з подальшим
доопрацю-
ванням

6435

Про внесення змін до деяких законів України щодо визнання публічного заперечення збройної агресії Російської Федерації проти України, тимчасової окупації Російською Федерацією територій України та спроб легалізувати та легітимізувати анексію частини території України протиправним діянням

Положення Проекту Закону спрямовані на забезпечення визнання протиправними діяннями публічного заперечення іноземними та вітчизняними публічними діячами, особами, уповноваженими на виконання функцій держави та місцевого самоврядування, політично значущих осіб збройної агресії Російської Федерації проти України, тимчасової окупації Російською Федерацією територій України та спроб легалізувати та легітимізувати анексію Автономної Республіки Крим та міста Севастополя. Законопроект визначає, що публічне заперечення збройної агресії Російської Федерації проти України, тимчасової окупації Російською Федерацією територій України, спроб Російської Федерації легалізувати та легітимізувати анексію тимчасово окупованої території визнається наругою над жертвами розв'язаної Російською Федерацією агресивної війни проти України, приниженням гідності українського народу, є протиправним і тягне встановлені Законом правові наслідки, а також змістовно описує можливі прояви та форми заперечення. Попри те, що законопроект більшою мірою відповідає Конституції України та міжнародним стандартам прав людини, потребує уточнення положення щодо конкретних заборон, передбачених Проектом. Зокрема, забороняється висловлення «будь-якого письмового заперечення дій Російської Федерації та її посадових осіб з надання юридичної сили нормативно-правовим актам та документам, виданим органами влади Російської Федерації, стосовно тимчасово окупованої території після 20 лютого 2014 року». Це положення може мати надто різне тлумачення, і доцільно його визначити максимально вичерпно для того, щоб особи могли передбачити наперед, які саме висловлювання є забороненими. Без цього вказане положення може створити ризики порушення прав людини.

Опрацьовується
в комітеті**ПІДТРИМАТИ**
прийняття
законо-
проекту
в першому
читанні
з подальшим
доопрацю-
ванням

2297

Про внесення зміни до статті 7 Закону України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб» щодо щомісячної адресної допомоги

Проект пропонує на законодавчому рівні закріпити право ВПО на отримання щомісячної адресної допомоги для покриття витрат на проживання, зокрема на оплату житлово-комунальних послуг у розмірах, узалежнених від розміру прожиткового мінімуму. Основне занепокоєння щодо цього Проекту полягає в тому, що подібна фіксація можливості отримання адресної допомоги протягом усього життя може стати на заваді самодостатності ВПО та можливості досягнення довгострокових рішень. Крім того, на законодавчому рівні планується закріплення системи надання адресної допомоги, передбаченої на рівні Постанови КМУ № 505 від 01.10.2014 року, відповідно до якої сам факт внутрішнього переміщення є підставою для звернення за отриманням адресної допомоги, а не потреба ВПО в такій допомозі. Відтак існує необхідність перегляду існуючої системи надання адресної допомоги ВПО, а не «цементування» цієї системи на рівні Закону.

Очікує розгляду
в першому
читанніЗа результа-
том розгляду
в першому
читанні
ВІДХИЛИТИ
законопроектНОМЕР
ПРОЄКТУ ЗАКОНУ

НАЗВА ПРОЄКТУ ЗАКОНУ

КОРОТКИЙ ЗМІСТ ЗАКОНОПРОЄКТУ

СТАН
ПРОХОДЖЕННЯ

РЕКОМЕНДАЦІЇ

НОМЕР
ПРОЄКТУ ЗАКОНУ

НАЗВА ПРОЄКТУ ЗАКОНУ

КОРОТКИЙ ЗМІСТ ЗАКОНОПРОЄКТУ

СТАН
ПРОХОДЖЕННЯ

РЕКОМЕНДАЦІЇ

2491

Про внесення змін до Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей»

Проект пропонує визначити особливий порядок місцевого самоврядування на території окремих районів Донецької та Луганської областей, що запроваджується рішенням ВРУ.

У контексті чинності Закону автори пропонують його тимчасовий вступ у силу о 20:00 у день проведення позачергових виборів, що відбуватимуться відповідно до Конституції України та спеціального Закону. У свою чергу вказаний Закон підлягатиме також узгодженню в «Нормандському форматі» та затвердженню тристоронньою контактною групою.

Таким чином, Проектом пропонується визначити особливий порядок місцевого самоврядування на постійній основі, замість щорічного продовження, та розробити особливий Закон, що матиме тимчасовий характер щодо проведення виборів у окремих районах Донецької та Луганської областей. Зазначене не відповідає положенням Конституції України та політичному вектору держави Україна.

Опрацьовується в комітеті

За результатом розгляду в першому читанні **ВІДХИЛИТИ** законопроект

4327

Про внесення змін до деяких законів України щодо впорядкування питань, пов'язаних із військовополоненими та інтернованими особами в особливий період

Проект Закону впроваджує на національному рівні процедури поводження з військовополоненими та інтернованими особами в особливий період відповідно до норм міжнародного права. Водночас Проект пропонує суттєво розширити повноваження СБУ, Національної поліції України та Збройних сил України щодо виявлення на території України громадян держави, що загрожує нападом чи здійснює агресію проти України, які становлять загрозу національній безпеці України, та вирішення питання щодо їх інтернування з урахуванням реальних та потенційних воєнних загроз національній безпеці України. Утім, виходячи з тексту Проекту, такі повноваження є необмеженими в часі і просторі, а також можуть застосовуватися до широкого кола осіб, що створює загрозу свавілля. Крім цього, у Проекті не визначено чіткого порядку прийняття рішення про інтернування особи, зокрема не закріплено, що таке рішення приймається щодо кожної особи індивідуально. Це суперечить ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року (Протокол I) від 8 червня 1977 року, що забороняє колективні покарання стосовно осіб, які перебувають під владою сторони.

Особи, які можуть бути піддані інтернуванню всупереч запобіжникам і гарантіям, передбаченим у ст. 35 та ст. 43 IV Женевської Конвенції, не захищені ані правом залишити територію країни на початку та під час збройного конфлікту, ані невідкладним судовим контролем із правом подальшого перегляду. Проект також не надає визначення особам, які «становлять загрозу національній безпеці України» та не гарантує інформування особи про причини її інтернування, що прямо передбачено ст. 75 Протоколу I. У свою чергу це суттєво обмежує можливості такої особи щодо оскарження прийнятого рішення. Хоча законопроект передбачає таке право інтернованої особи, оскарження рішення повинно мати певні особливості, наприклад, скорочений строк розгляду таких справ та їх апеляційного перегляду, порівняно з іншими категоріями справ. Зважаючи на це, законопроект мав би містити положення про порядок і процедуру оскарження такого рішення з урахуванням особливостей у разі потреби, що у свою чергу надало б гарантії реалізації права інтернованої особи на справедливе судочинство. Однак прикінцеві й перехідні положення законопроекту так само не містять відповідних пропозицій щодо законодавчих змін.

Опрацьовується в комітеті

За результатом розгляду в першому читанні **ВІДХИЛИТИ** законопроект

4454

Про національні та міжнародні санкції

Законопроект пропонує визначити види санкцій та порядок їх застосування. Зокрема, контроль та реалізація санкційної політики покладається на Міністерство фінансів України спільно з Державною службою фінансового моніторингу. Ними розроблятиметься та вестиметься реєстр осіб, до яких застосовано санкції, а також порядок реалізації та моніторингу санкцій шляхом створення Єдиного Державного реєстру санкцій, внесення, виправлення та вилучення персональних даних фізичних осіб та відомості юридичних осіб у вищезгаданому реєстрі.

У свою чергу основні положення законопроекту дублюються з чинним Законом України «Про санкції» та не удосконалюють діючого правового механізму у сфері застосування санкцій. Крім того, пропозиція щодо визначення Міністерства фінансів України як органу, уповноваженого на здійснення контролю та реалізацію санкційної політики, покладає на даний ЦОВВ невластиві йому повноваження та є дискусійною.

Опрацьовується в комітеті

За результатом розгляду в першому читанні **ВІДХИЛИТИ** законопроект

4495

Про внесення змін до Закону України «Про правовий статус осіб, зниклих безвісти»

Законопроект пропонує внести зміни до складу Комісії з розшуку осіб, зниклих безвісти, зокрема включивши в нього представника Мінветеранів та Комітету Верховної Ради з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів. Крім того, пропонується додати Мінветеранів до переліку суб'єктів, які можуть вносити до Реєстру відомостей про розшук осіб, зниклих безвісти за особливих обставин. Загалом пропозиції правок носять більше технічний характер і не торкаються тих норм, що дійсно потребують змін (щодо функціонування Комісії, Реєстру, надання соціальної допомоги родичам осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, тощо).

Опрацьовується в комітеті

За результатом розгляду в першому читанні **ВІДХИЛИТИ** законопроект

НОМЕР
ПРОЄКТУ ЗАКОНУ

НАЗВА ПРОЄКТУ ЗАКОНУ

КОРОТКИЙ ЗМІСТ ЗАКОНОПРОЄКТУ

СТАН
ПРОХОДЖЕННЯ

РЕКОМЕНДАЦІЇ

НОМЕР
ПРОЄКТУ ЗАКОНУ

НАЗВА ПРОЄКТУ ЗАКОНУ

КОРОТКИЙ ЗМІСТ ЗАКОНПРОЄКТУ

СТАН
ПРОХОДЖЕННЯ

РЕКОМЕНДАЦІЇ

4641

Про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо встановлення кримінальної відповідальності за неповідомлення громадянином України про наявність громадянства (підданства) держави-агресора

Законопроектом передбачається криміналізація неповідомлення громадянином України у встановленому законодавством порядку про набуття, наявність громадянства (підданства) держави-агресора та введення відповідальності у вигляді позбавлення волі від двох до п'яти років. Законопроект не враховує особливостей життя громадян України на тимчасово окупованих територіях. Насильницька паспортизація громадян України в Криму російською окупаційною владою не є добровільною і є злочинним, міжнародну відповідальність за який нестиме Росія. Так само міжнародні організації документують примушування до отримання громадянства РФ мешканців окупованих територій в Донецькій та Луганській областях. Отримання громадянства держави-агресора не є актом доброї волі, а умовою проживання в окупації. Таким чином, населення, яке постраждало внаслідок окупації, може додатково підпасти під кримінальну відповідальність.

Опрацьовується
в комітетіЗа результа-
том розгляду
в першому
читанні
ВІДХИЛИТИ
законопроект

5135

Про внесення змін до Кримінального кодексу України та Кримінального процесуального кодексу України (щодо кримінальної відповідальності за адміністративне, економічне, військове, політичне, військово-політичне та інше співробітництво з державою-агресором – колабораціонізм)

У законопроектах пропонується встановити кримінальну відповідальність за так званий «колабораціонізм» (співпрацю громадян України з окупаційною владою чи державою-агресором) як особливу форму державної зради. Подібні законодавчі ініціативи у разі прийняття становлять значний ризик для подальшої деокупації та реінтеграції тимчасово окупованих територій України, оскільки пропонують встановлення кримінальної відповідальності за дуже широкий нечіткий перелік дій, які розуміються авторами законопроектів як колабораціонізм.

Опрацьовується
в комітетіЗа результа-
том розгляду
в першому
читанні
ВІДХИЛИТИ
законопроект

По-перше, це створює відчуття невизначеності та страху, що як мінімум ускладнить (або унеможливить) збереження зв'язків з мешканцями тимчасово окупованих територій.

По-друге, положення законопроектів порушують принципи юридичної визначеності. Конструкції на кшталт "здійснення інформаційної діяльності у співпраці з державою-агресором та/або його окупаційною адміністрацією", "здійснення пропаганди..." не дають однозначного чіткого уявлення про те, хто та за що саме може бути притягнутий до відповідальності. З іншого боку, законопроекти встановлюють кримінальну відповідальність за широкий та нечітко визначений спектр діянь.

Опрацьовується
в комітетіЗа результа-
том розгляду
в першому
читанні
ВІДХИЛИТИ
законопроект

По-третє, законопроекти пропонують очевидно непропорційні покарання, що не відповідає рівню суспільної небезпеки діяння. Так, наприклад, відповідно до законопроекту №5144, добровільне зайняття громадянином України посади в незаконних судових або правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території, а також добровільна участь громадянина України в незаконних збройних чи воєнізованих формуваннях, створених на тимчасово окупованій території, та/або в збройних формуваннях держави-агресора чи надання таким формуванням допомоги у веденні бойових дій проти Збройних Сил України та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, добровольчих формувань, що були утворені або самоорганізувалися для захисту незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України, - карається позбавленням волі на строк від дванадцяти до п'ятнадцяти років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від десяти до п'ятнадцяти років та з конфіскацією майна або без такої. Водночас, аналогічна санкція статті в частині строку позбавлення свободи передбачена статтею 115 КК України - умисне вбивство.

Опрацьовується
в комітетіЗа результа-
том розгляду
в першому
читанні
ВІДХИЛИТИ
законопроект

По-четверте, встановлення кримінальної відповідальності (чи будь-якої відповідальності) за так званий "колабораціонізм" призведе до стигматизації мешканців тимчасово окупованих територій, що значно зменшить шанси України на розбудову стійкого миру.

Водночас, вирішення питання про криміналізацію співпраці з окупаційними органами влади чи державою-агресором, має відбуватися комплексно і послідовно після вирішення питання про загальні державні підходи щодо притягнення до відповідальності за злочини, вчинені в умовах збройного конфлікту.

5143

Про внесення змін до деяких законодавчих актів (щодо забезпечення відповідальності осіб, які здійснювали колабораційну діяльність)

5144

Про внесення змін до деяких законодавчих актів (щодо встановлення кримінальної відповідальності за колабораційну діяльність)

5822

Про внесення змін до Закону України "Про громадянство України" щодо автоматичної втрати громадянства України у разі добровільного набуття громадянства держави-агресора – Російської Федерації

Законопроект розроблений з метою створення правових підстав автоматичної втрати українського громадянства у разі добровільного набуття громадянства держави-агресора. Хоча дія Проекту поширюється на всіх громадян України, найбільшої шкоди він завдасть жителям тимчасово окупованих територій. Законодавством визначено, що автоматичне набуття громадянства України, які проживають на тимчасово окупованій території, громадянства РФ не визнається Україною та не є підставою для втрати громадянства України. Водночас РФ вживає всіх можливих дій для розірвання зв'язків між Україною та населенням окупованих територій. Частиною такої політики є нав'язування громадянства РФ, а отже факт добровільності його набуття громадянами України, які проживають в окупації, є сумнівним. Законопроект не сприяє відновленню зв'язків з окупованими територіями та позбавляє захисту громадян України з боку власної держави.

Опрацьовується
в комітетіЗа результа-
том розгляду
в першому
читанні
ВІДХИЛИТИ
законопроект

6272

Про внесення змін до Закону України «Про вищу освіту» щодо особливостей вступу до закладів вищої освіти внутрішньо переміщених осіб

Проект Закону пропонує додати категорію внутрішньо переміщених осіб до переліку осіб, які мають право на безоплатне здобуття вищої освіти. Однак фактично прив'язує осіб до необхідності отримання довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи та не вирішує повною мірою необхідність залучення та реінтеграції молоді з тимчасово окупованих територій України до українських вищих навчальних закладів. Крім того, якщо для осіб, які проживають на тимчасово окупованих територіях, пільга для вступу є формою позитивних дій держави для забезпечення рівного доступу до освіти тих осіб, які позбавлені доступу до освіти належного рівня, то ВПО мають такий доступ, оскільки здобувають середню загальну освіту на підконтрольних Уряду України територіях.

Опрацьовується
в комітетіЗа результа-
том розгляду
в першому
читанні
ВІДХИЛИТИ
законопроектНОМЕР
ПРОЄКТУ ЗАКОНУ

НАЗВА ПРОЄКТУ ЗАКОНУ

КОРОТКИЙ ЗМІСТ ЗАКОНПРОЄКТУ

СТАН
ПРОХОДЖЕННЯ

РЕКОМЕНДАЦІЇ